



טורי דוד בט
172276
בן זלדה ויעקב
נולד ב - 1927
שרת בגדוד "ברק" (12)
נפל ב- י"ט טבת תש"ח
בשדות גינוסר.





נסימ דוד,

בן זלדה ויעקב, נולד בשנת 1927 באוקראינה. בטרם התבגר פרצה מלחמת-העולם השנייה. כבן 14 ברח ממוקום מגוריו כדי לא ליפול בידי הנאצים, נדד ממוקום למקום עד אשר הצליח להתחבר לקבוצת פרטיזנים ביערות פולסיה, בסביבות פינסק וביצע כמה פעולות חבלה יחד עם חבריו. בסוף המלחמה התגורר בראפאלובקה (והלין). בשנת 1944 הצטרף לפלוגת-סריקה שמטרתה היתה לזנב אחר הכנופיות הנאציות שעוד התחבאו ביערות העבותים ואחר ארגוני האוקראינים, גרויהם של הגרמנים. בפעולות אלו נהרגה כמעט כל פלוגתו ודויד ניצל רק בדרך נס. באותה שנה התקרב לתנועה הציונית ובשנה שלאחריה אירגן בלובלין קבוצת מעפילים שעברה את הגבול והגיעה לרומניה, ומשם באה לאיטליה. בחופי איטליה עסק במשלוחי נשק למען ה"הגנה" בארץ.

בשנת 1946 הגיע דויד לארץ, נתקבל לקיבוץ גינוסר, עבד במשק והיה פעיל ב"הגנה". היה מראשוני החברים שהצטרפו לפלמ"ח. ביום י"ט בטבת תש"ח (1.1.1948) יצא עם כיתת- סיור לוואדי עמוד אשר בשדות גינוסר. הכיתה הותקפה מהמארב על-ידי אנשי כנופיות, דויד נפצע קשה ומת בבית-החולים שוויצר בטבריה, בעת הניתוח. הוא הובא למנוחת- עולמים בבית-הקברות בגינוסר.



חטיבת גולני

והחטיבה הניתקת ממרחבה, הצהבה מאחוריה אבות ואמהות, נשים וילדים ומשקים — אינה מניחה מאחוריה חלל ריק; היא מניחה מאחוריה מסגרת צבאית, הנשענת על כוחות פחות נידחים, מפונקים יותר, אך פחות חיוניים לפת הם נלחמים, פוזות שתנתגתם הצבאית אינה פקידית, אלא שהיא פושטת צורה ולובשת צורה.

רק אם תלמד מרק זה כהלכה ותורד לעומקו של הנתוב, הבן תבין כיצד קמו חטיבות צ.ה.ל. וכיצד יכול היה פיקודו העליון לעמוד בשער בגל חסות, בלי לחשוף לעקרן הצבאי של ריכוז הכוחות — וכיצד הצליח להזיז בכל העצמה בנקודת הכובד.

אכן, עידוד רב שזאבים פולגו למקרא חספי חוה, למראה התקדמותנו פאן, פשחטיבות פילואינו אינן צריקות לשוב ולהתנסות בכל הקשיים וההתלבטויות שעמדה בהם חטיבת גולני — כתרבת חטיבות אחרות, בראשית המלחמה, עד שנתגבשו, עידוד הוא לכולנו לראות, באיזו מידה נתרבה נשקנו, ושוב אין אנו צריכים לתלחם בפלי הנשיק הפעטים העלובים אשר בהם נלחמו גיבורי צמת, פגיני דגניה, לוחמי סגירה והגלבוז, לראות כיצד מפקדי החטיבות אינם צריכים עוד להתחבט ולהקים יחידות ושירותים תוך כדי אימפרוביזציה ברובה, אך לעתים נואשת.



אכן, הנסיון שנרכש בדם, בצער ובמכאובים, ובזכות מאמצים אל-אנושיים של אלפי אלמונים — גלמד עד תומו.

חטיבות צ.ה.ל. הסדירות למדו ושיננו לעצמן את חלקה מפעולותיה של חטיבת גולני בשעות תפארתה, כשגלשה בתנועה צבאית למופת אל אילת; אך הן למדו גם את חלקה המר ממפלוגתיה, שכותבי הספר לא העלימו, כל החיילים יודעים עתה, שכמה מפלות היו נמנעות אילו היה צבאנו מאומן יותר, היה מסודר יותר, ואילו היו שורותיו ונוהליו מבוססים יותר, כפי שהגם עתה, אף כי גם היום עדיין אינם מושלמים כל צרכם; ובה — אף בזה — תרמה חטיבת גולני את תרומתה הגדולה לגיבוש תורת הלחימה של צ.ה.ל. היודע כי המלחמה לא תוארר ללא רוח לוחמת, ללא לוחמים חיוניים למה הם נלחמים — אך היודעים, כמו כן, כי באם לא יפעלו בתוך מסגרת צבאית המושתתת על מיטב השכלולים של המדע בכללו ותורת המלחמה בפרט, ירבו הקרבנות וימעטו ההישגים. למד, הקורא, דפי גבורה אלה, ועמדת על כל משמעותן האכזרית של המסקנות הללו.



אך לא פחות מזה רבה היתה תרומתה של החטיבה הטרנספורמטית גולני — בלימוד חלקה ובגיבוש תורת הארגון של כוחות המילואים לצ.ה.ל. של היום. כל שגיאה, כל התלבטות, כל קוצר-יד וכל אולת-יד, המבצבים בדפים אלו בחיאור השלבים הראשונים של הקמת החטיבה — הובאו בחשבון ושימשו למפקדי צ.ה.ל. היום בסיס ונקודת מוצא

לארגונם המחדש של כוחות המילואים. חטיבות המילואים של צ.ה.ל. היום היודעות, מצד אחד, כי מאחוריהן „גב“, ישוב-לוחם — ומכירות, מאידך גיסא, את המבנה הארגוני שלהן ואת יכולתן המהירה להתגייס ככוח צבאי מושלם תוך שעות ספורות, כשהן נכונות לתזוזה מקצה הארץ אל משנהו; ואלה הנמנים על חטיבות אלו ישאבו עידוד רב ולקח חשוב, בקראם את הספר הזה, המוכיח כי הן לא נוחקו ממקורות הכוח העיקרי בעבר, וכי ניתנו להן, כתוספת, הכלים והארגון, הדרושים לשכלול כושר-מלחמתן. היסוד הטרנספורמטלי של יחידות המילואים; חוק שירות-הבטחה, המאפשר לאמן גם בעתות שלום; ומעל לכל — גוף של צבא-קבע סדיר על כל שירותיה, הנותן ללוחמיהן האזרחים את האפשרות להקדיש את מיטב מרצם בימי שלום לעבודת יצירה ובנין — מבלי לפגוע ע"י כך בכשרם הקרבי — כל אלה הנם הערובות לבטחון עתידנו.

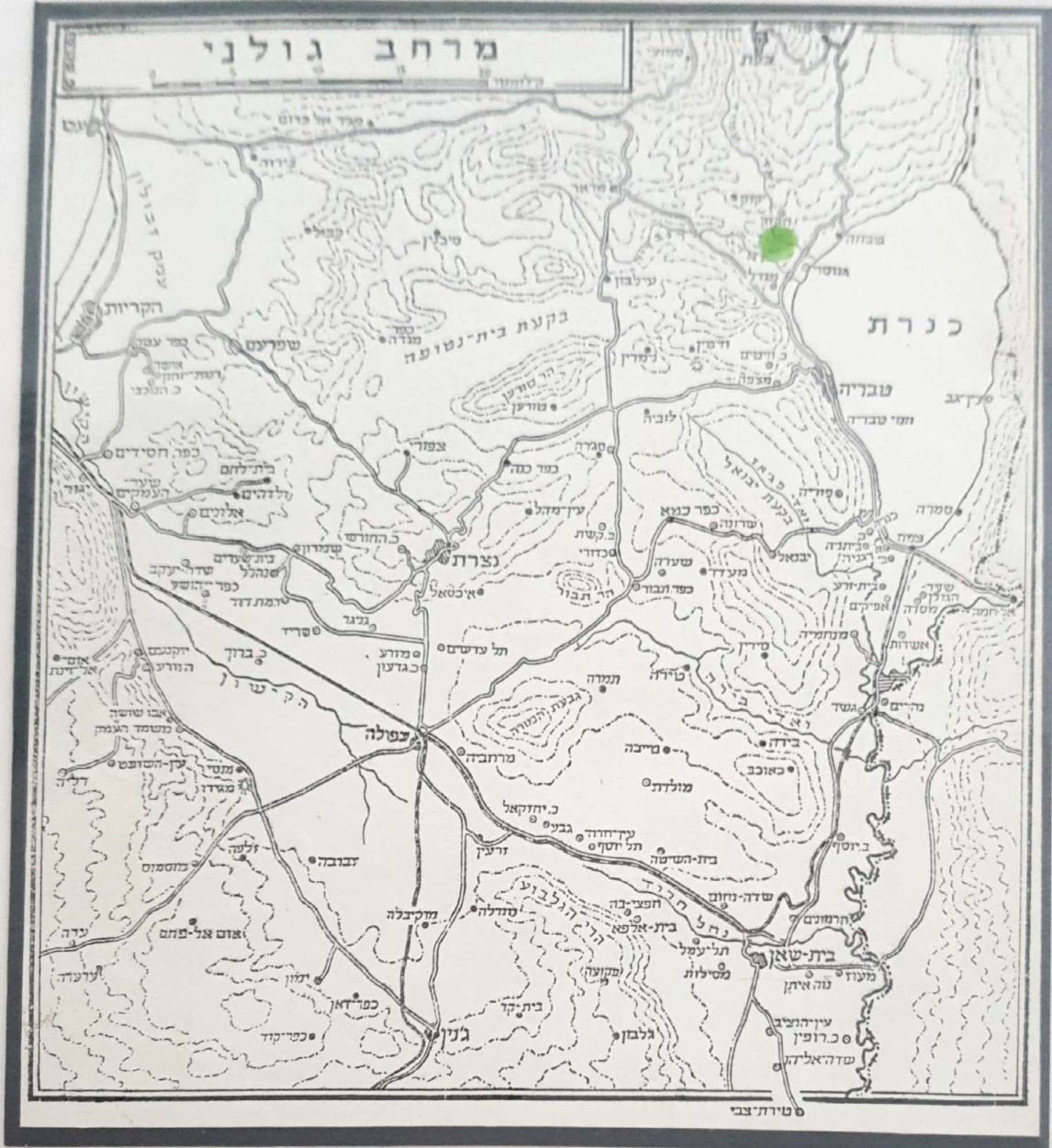


לך, המפקד הקורא בספר זה, יש לומר: למד את פרקי המלחמה המתוארים בו, נצל את החיוב הרב, המתגלה בפעולות מפקדי חטיבת גולני, כמפקדים וכמחנכים כאחד, ובחוש היזמה שהיה מפותח בהם. למד משגיאותיהם ושנן לעצמך וזכור, כי החפקיד הנעלה התחלוצי, שהוטל עליך, מחייבך להמשיך במסורת הקצרה ורבת-התחילת, שהביאה לעם ישראל את עצמאותו והצריכה להבטיח את המשך קיומו ואת מילוי יעדו הגדול, קיבוץ גלויות העם בארצו.

ולכם, האם השכולה והאב השכול, שבניכם לא זכו לקרוא ספר זה, אלא בדמם נכתב — תהיה לכם נחמה בגבורת בניכם, אשר לה הוקדשו דפי הספר. יזאו בגאון את כאבכם. ותזוי נחמתכם בעובדה, שבניכם הגיבורים השתייכו לחטיבה שעקבות מלחמותיה וקרבת-גבורתה נפוצים מדן ועד אילת, מני ירדן ועד ים.

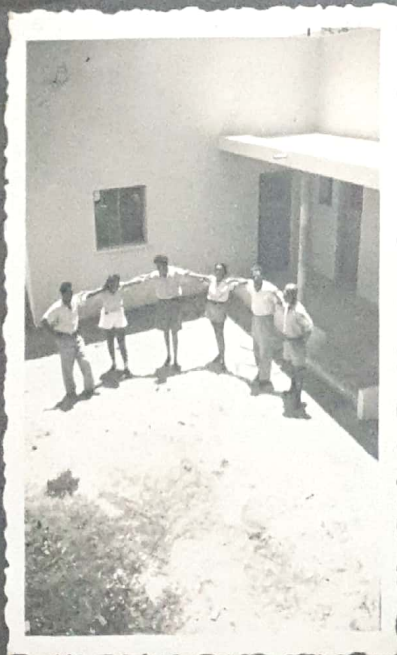
האזור בו נפל דוד בס ז"ל

1:1.48 — מוויזים מרואר-אבי-שושה תקפו את אנשי גינוסר שהרשו בשדה קרוב. אחד החורשים נהרג
 3:1.48 — מחלקת מגדוד "אביגדור" (ברק"י) ערכה התקפת-תגמול על רוארי-אבו שושה. התקפה נכשלה. פ"כ אחד נהרג.



תמונות ממהלך חייו של דוד







משרד הבטחון - אגף כח אדם

המחלקה להנצחת החייל

אישור

הננו מאשרים בזה

כי מס 3/3 זיל

בן יעקב

נפל ביום 6 במרץ 1948

(1.1.48)

הובא למנוחת עולמים בבית הקברות

בשיל

[Signature]

מנהל המחלקה

ק/מנצח סג"ל משה אורבך

משרד הבטחון - אגף כח אדם

624





אברהם בן אריאל

1) אהבתי את אברהם
 שגם הוא חכם

2) אהבתי את אברהם - גדולתו והאדם
 היפה שכל השנים גרעו ממנו
 כשיצא אל העולם הוא אהב, חכם ואדם
 קטן קטן אהב

3) אהבתי את אברהם בן אריאל

4) אהבתי את אברהם
 איש אדם



Citta del Vaticano - Piazza e Basilica di S. Pietro

1911

(זכרון של יורי במ
במלוא שנה לנפילתו)

אנחנו עובדים את בקשת כנרת בהחלטה על הני"ס. הנגזר יושב סבוב
 חר כעקמו את המחשבות המותרים על הצי הכביש. הנך רואה שם את הכחיס
 מצביע הנגזר לעבר הסקום, זה גנוסרן

גנוסר לא עמד אז על הסרק. ברומו של החתנינות הצבורית וחצב-
 איה עמדו אז ממר העמק, נהרים ועוד מקומות שליטה הגובלים עם האויב.
 המצחי לנגזר לעמוד בראוהי סביבה יפה. באותה הנסיכה חוטל עלי גם תפקיד
 צדדי לכתוב אינו רשימה הסכרחת על ישובי עמק הירדן והגליל החתחון.
 לפני פרשה ששלח גנוסר מאחורי כמר היסים ומימיני הכנרת על גוניו בעלות
 אלתחמי ומשמאלי מערבה בקעת נסומה ויודעת הידועה מהחנ"ך. באסח סביבה
 נהדרה! אמרתי לחייל בן הלוייה שלי, אגב אכילה סנדביצים מקונחים יפה
 בצגכניות. הנגזר התחיל לבדוק את הכרגים וכרגיל להרצות על ספרים
 גברקסים וסוללות ולא היתה לנו כל כרירה אלא להתחמק מסנו ולהחישב מעבר
 לכביש.

החייל עולה חדש למד בבית ספר עברי בחוף לאתן-החתנין מאד
 בתולדות ההתישבות החקלאית על זרמיה. ברפרוף עברתי על תולדות בקעת
 כנרת והעליות הראשונות לקרקע. הסכרתי לו גם לאיזה ירקות ופרי הא-
 דמה מתאימה כאן. וכשהגעתי לתולדות גנוסר התעככתי לפתע, הרגשתי שכאן לא
 אוכל לעבור בפשטות גמורה ובאדישה שבספור. כאן ידידי, פניתי לחייל
 לא אספר לך על גדול ירקות ועל מעעים. אגלה לך רק מי במחמת העצמאות
 הרוה הראשון את שדות גנוסר בדם צעיר. חלף וחאמין לספורי.

בקייתי בבית הספר הייתה לי ידידה טובה ושמה רבקה. מאד חככתי
 את הבחורה הזו. כפשוטתה ובחמימותה קוררת בליכי אהדה רבה כלפיה.
 לעלמה הצעירה הזו היספוריה כבירה. מאחוריה דברי ימי יערות זולין
 שבפולין. חקופת דמים בגולה הנאצית. כשהשתוללו הגרמנים על אדמת-
 פולין ואוקראינה מצאה משפחתה מחסה בין הפרטיזנים העבריים שנלחמו ביערות
 בשיחות אתה סיפרה לי על זאת היא גם הראתה לי תמונה של אחיה הנמצא
 אז באיסליה ולשם תביעת עין ונמוס קבעתי שהנו נראה צעיר. לעומת זה
 הרבהה לדבר אודות אחיה הסבוגר. יבוא יום כשיגיע ארצה, הכיר אותו,
 אמרה לי. חקופת בית הספר מאד הרוהה בזכרוני, אבל את אחיה זוכר אני
 למיחד

היה זה ערב שבת וזכיתי ללחוף אח ידו של אחי ששמו דוד. ראיתי
דבר אמיתי בזה נרד למקלחה כחלמיד בית הספר הקלמי ידעתי להפריך מקלחה
הפסח אחרי חג השבועות, שם היונו מנסים את הקוסטיקא והחגלו כל האלמים
ופורגים החלפנו גם דברים עם הבנות אל מעבר לאח.

אחרי המקלחה חזו נראה היה רצון מאד וקוי אנציו הגבריים כלסו יפה
עתי כך התישבנו על הפרופת שהקיפה על בית הספר ועל המסך. כזה כולם סתכו-
גנים לקבלת מני שכת המלכה. חולצותיהם הלבנות מעידות על כך. תראה זאת
הוא שאך לתוכו אויר והחל מספר על חקופת הפרטיזנים. הפעסון אלצל הפעם
אצליליו קראו להתאסף לארוחת חגיגות. הפעסון חזו לא כל כך אהוב עלי,
כשקורא אותי לעבודה, לשעור שבע או חנדסה. אך הפעסון סתחתי לו על גבו,
בוא הכיבי, ונאכל מרק כשן וחצילים מתוגנים. יש להם פעם כמו לכבר.

אזכורה הישב את ההשפעה הפסיכית שעשה עלי שיחתנו בה נגולה
ברשת חיים מתמצית. ראיתי בבחור זה את הצעיר העברי האמיץ לדרכו לעתיד
ברורה לו. בחור הגולה שמן יומו הראשון בארץ התאקלם בה וידע את תלמיה.
הדמות הזו הייתה סמלית עבורי כחור יליר הגולה (וכנראה שלא פניתי).
לא הייתה זו דמות אנדחית אב של איזה גבור. זו הייתה רק נשמה בריאה
בגוף בריא. אחרי הפגישה הזו היו לנו עוד כמה פגישות והספקתי לשמוע
מפיו דברים מאד אינטימיים וגם בעיות כאובות לו. בפעם האחרונה נפגשתי אתו
בחפפה המרכזית. החלפנו מספר מילים ובכרחת להתראות נפרדנו. מאז לא ראיתיו.
בבקר לא עבוס אחד הנני פותח את העיון וקורא שומר גנוסר שנפצע קשה אמש
מת הלילה מפצעיו. למחרת ראיתי מסגרת שחורה. הננו מחאבלים על חברנו דוד
בס, שנפל במחמת השחרור. בהעיופי מבט על שדות גנוסר, נזכר אני באותו בחור
והנני רואה עכשיו איך שאני מובילו למקלחת וכאילו שהוא נעמד לפני עץ ני
ואוסר, הבסתתי שנהראה והנהן אני כאן מולך, מה שלום אחותי? מה נשמע בבית
הספר לפני אוץ אדרוש בשלום כולם, להתראות.

וגם אתה חייל רע, ראה תראה אותו, תציץ נא על איזה ברוש בעוד
עשרות שנים שנפע לזכר גבורים. השכם בבקר ברדת השל תראה איך שהוא משקיף
ממרומיץ ארצנו על ערים וכפרים וגדל לאור השמש העולה ממזרח, היכף ת כיר
אותו. הסלח לי מאד ידידי שאיני יכול למסור לך יותר פרטים על תולדות
גנוסר, הספר את ספורי פעם לנכרך וסבורני שהוא יסתפק בו.

הנהג בינתיים סדר את הברגים וכך נסענו כשנאלצים לשמוע מפי הנהג
על ברגים, קלנים, מהלכים, וקפיצים חדשים וישנים.

בני גנוסר


אחי, דוד בם ז"ל

דוד אחי נולד בשנת 1927 בולאדימירק. בחינתו חינוך צובו הודיעו את עיר מולדתו ולאדימירק וקבצו את מקום מגוריהם בשיידה רפאלובקה. פה עברו על דוד שנות ילדות מאושרות בחיק המשפחה יחד עם חכמילב חיה. כאן פייס את חוק לימודיו בבית-הספר. תרבות וצינו גשוחות היו בחקקה לקראת עתידו.

הנה הניצו ימי המלחמה השואה. הכיבוש הנאצי שם קץ לחלום צעוריו וכמו כולם ידע גם הוא חלאות ופצוקות. בחינתו עם עובדי-הכפייה מחוץ לגיטו. ניתן לו יחד אתי רעם אבא להיצל מכף המרצחים ביום השחיטה של יהודי רפאלובקה. בהם גספו גם אמנו היקרה זלדה, ואחינו היקר, נתן.

יחד אתנו נודד הוא על פני הדרכים האבלות של הכפרים היערות וידע רעב. קור ומחלות. עד שנצטרף לשורות הפרטיזאנים. עדיין נער היה. אולם קומתו התמירה ומבנה נח האיתן והנאה טיעו. כי לא יקסידו עמו ויקבלוהו כאחד הלוחמים. בנשק ביד מילא הוא את צו הנקם השילים במשמדי עמו ובני משפחתו.

גם עם שחרור אזורנו עלידי הצבא האדום לא נפרד דוד מנשקו. וכמתנדב השתתף בביעור המרצחים. אשר שרצו גם לאחר התבוסה הנאצית התחלכו הפשיים על-פני הרחובות. אתנו יצא דוד בדרכי הבריחה וההעפלה הגיע לאיטליה. כאן גויס הוא עלידי היילי הבריגדה היהודית לאחד הקיבוצים. בו נתרכו נשק בשביל היישוב היהודי בארץ. שנתן היה במאבק מר על קיומו ועצמאותו. יחד עם בחורים אחרים אורז היה את הנשק ומכינו למשלוח. בשנת 1946 הגיע דוד לארץ-ישראל ונצטרף לקיבוץ גינוסר. וגם עתה ממשיך היה בשעולות צבאיות בשורות ההגנה. הוא נכנס לפלמ"ח ורוב זמנו עסוק היה בשמירה.

דוד היה אהוב על כל אלה שהכירוהו ובאו במחיצתו. הוא קינה לבנות את חייו כאחד החלוצים. אולם הגורל שם לאל את תקנתו.

בשנת 1948, באחד בינואר, בשעה שאחי יצא עם עוד חברים לסיור — כדי להבטיח את כביש טבריה-צפת, הם נתקלו בכנופיה ערבית ובקרב שנתחולל גפצע דוד קשה. הוא הובא לבית-החולים בטבריה. הוא ידע כי אין תקנה לחייו וברגעיו האחרונים ביקש כי ימסרו דרישת-שלום לאביו ואחותו ויאמרו להם כי קל לו למות בהרגשה שמילא את תפקידו כבן נאמן לעמו ולארצו.

תחי נשמתו צרדה בצרור החיים.



אחרי שכל אנו צללנו עם דגים 1.48
לא נמצאו מילת קשרו - אבדנו במה דגים
היו עמו לצה"ל.

התקשרו שובנו חזרה. נשקטו בעיני חנוכה
עם הבחנה שהננו בצד שליט גדיהם הקלאו
במקומו. בזמנו פשוטו השמחה, המאז
שלא היה לנו החלטה להקים חנה יבוא
והפלוט בו החלטה. גרשו חנה יואם
לי חזרה בקולו עם אנו הנאם והשיל

שפדו גולו, המאז הפקוט אנו עם הספס
קוצו וצדק וצדק על אספנו ולו על חזרה
שפדו חנוכה אנו יואם שפדו חנוכה חנוכה
שפדו שפדו חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה
חזרו אנו חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה
עברנו יואם חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה

חנה חנוכה, חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה
חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה
חנה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה
חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה
חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה

חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה



דוד בס
 חברנו
 נפל במערכה
 זכרו צרוף בהמסד דרכנו
 גרעין. דוד. בנימין

לגיוסר והחברת העושה
 אתכם אנו באבלכם הכבד בנסול
דוד על משמרתו.
 משק הקוק

הרבקה והאביב
 אתכם אנו באבלכם הכבד בנסול
דוד
 על משמרת בנימין
 המוסד החנוכו התקלאי במגדאל

יעקב ורבקה לה בס
 אתכם אנו באבלכם על מות **דוד בס**
 בנסול על משמרתו בשדות בנסול
 אבינו יצא ולדימיר בארד ישראל. רסניס וסניס

מועצת עומרים אנו על קברו של **דוד בס הי"ד**
 שנפל בעת מלחי תפקידו בשדות גוסר
 זרחמינו לאבא יעקב ולאחות רבקה לה. מיתן ולא נוסף. לרעועוד צקר וכאם
 משמרת: צרניאק, שרנינגר ושכביק. תלאביב, בנימין גרחה



אחינו דוד, נפלת על ספרותו ספרותי מרצחים מן המערב, את חייו הם הצליחו לקשר
 בלא עת, בלוד הוון הקופה והנאולה הלפגנו לחמה ובפלת... עם לפגינו וטרם הובחם,
 את ספרת התקופה לא הצליחו ולא יצליחו המרצחים לחייג, ספרה זו, הנפלת והקדושה
 לא יצלו עליה כל כלי המסחית והרעה, לא יכלו לה כל יצרי החיה הפדועה וצמאת חדם
 אחר בקרנם, במראה הפניה עטים הם אל תקות האחרונה אל העץ העומד בגבו אל הקיר,
 במיפזה זרון דרע מתנפלים הם בדרכו האמת אל עם עתיק הואף חיים והקופה, בסכולו
 הנבערת פדע סמטינים הם כי כפל יירבו לתכל בנו ולחפיל בנו חללים - כן תפול
 דתנו והרפנה ידינו ותדמס התקדושותנו לקראת עצמאותנו, הסדיניה במולדת, אך כגודל
 איוולתם ופבלותם כן גודל פנותם, רבות חרובים אל עצמאותנו וקופסיותנו ורבים
 העוזים את יליחותם, יי יליחים החולקים בדרך וחוזרים ביילום לביתם ויט הנופלים
 בקרב על ספרותם, ק לבנם אינו קרבן טוב, כמותם סקדיים הם את חיליותם, החזון,
 זאת הספרה.

גם אתה אחינו דוד, קדימת ברמך אחר ניגר בין סלעי ואדי עמוד הדומם
 את תקופת חכם בארצו את נאולתו חילפת, קדימת והבטחת חקמת ארץ ישראל העברית, גרו
 ירוב הכאב על מותך, אך בגוב יום ספקר יום העצמאות לעם בארצו וסקדנו את ימך הסה
 אחר סאלה אסר בגופם ובדם סלל את ספילת הענות לקראת הסרות והאור.

חכם היית עמנו בארץ זה עתה סימנת את סנתך הראשונה בארצנו וטרם סלא
 סנה לכונן אלינו לבנוסר, מנגד עיניך לא סרו עריין אימי חנות הסלחה בגולה סבי
 הסבה, המצוקה והחטמלה, סוכרוונך לא סרו עריין חויות הסלחה באויב הנאצי אחר לק
 בה תלק בסודות הפרטיזנים, ברוסיה, עליה אלינו להתחיל בחיים חדשים, כאן זקפת
 קופה, סקחה עינים לראות את עולמן החדה הסובב אותך, עולם בהיר וזוהר סל יציאתה,
 התערות והאחזות בקרקע, חיי ספיות חלוצית ומלחה להנססת סאויי דודות סל העם,
 הרוח החדשה הפיחה בך בכונות לחסות סכס לבוגים ולעסוד בסער עם סמגיניס והעוסדי
 במערכה, אך בגורת הנודל סאינו יודע רחם הונך הגרון על חייו ועל התערותך בסולד
 הונך הגרון על חלומותי, תקותיך ותכניותיך. איכה נפלת אחינו דוד איכה נפלת
 בתור וסדב בישראל ?

גנוע לנו וחלץ דמעתך חקסה לא ידעה רוגז וכעס, דמותך הססירה
 ואאיתנה הבטיחה חבורת נאמנה וציבה, רע ועמית ואחד מן הסורה - כזה ראיונך יכו
 הלכת מאתנו לפתע.

X X X

לא ראסון היית בנופלים ולמגינת לב לא אחרון, רעך אביגדור, ספר
 המוסבה יצא לנקום את נקמתך ולהסיב לרוצחים כגמולם - נפל בקרב במלחמת הסגן
 והכבוד במולדת, עם המתנדבים בעם עם סורות סמגינים יצא ללחום ולהזכיה כל דם
 ישראל כאן בארץ ישראל, איננו הפקר וכי דם יהודי ספון ינקס !
 במערכה זו נפל אביגדור והוא ציוה לנו את ההכרה כי כל קרבן לא יק
 לבו עד אם יתם הרעה מקרב ארצנו ויכוון בה סלום ואחזה,
 על קברותיכם הרעבנים דוד ואביגדור בעסוד דום כלנו ונסבוע: לא נק
 ולא נבוח ולא נחת עד אם נחב לבסח במולדת הסוחררת
 תהי נסתתכם חברינו דוד ואביגדור צרורה בצרור חיינו וספעלינו - ל
 ד. ב.

= = =

אתה לא הלכת מאתנו!
 לא יתכן כי אינך, אתה נסארת בתוכנו, בתוכנו תסאר!
 גופך כרע נפל - רוהך חי בתוכנו.
 ברק עיניך, פניך הסופעים אהבת עלומים והחיות הילדותי הקורן ספניך, ירחפו לעיננו
 נפלת בנופלים, עדים ההרים הסומסים בחיקם נפלת, עדה כבודת המולדת עליה הגינות כנס
 מפני מרצחים.
 מולדת מולדתנו למענה לחצת את הנסך בתוקה, אליה דובכו ספתין את ססוקן האתרוזים
 למענה פסק לבך מדפוק.
 אתה נפלת סתוכנו, בסר מבסרנו, אבר סגוף בתוכו חלמת וחייית.
 ארוכה רסימת החללים אתה לא הראסון ולא האחזון, סמך חרות בלב העם ברוסימת סגיני
 כבודו ועתידו.
 דמך הניגר על פני ארמתנו, דם מעפיל ולוחם העמיק את ברייתנו את הארץ, דמך מצורר
 וקורא, הוא קורא אותנו למחרטה ולניק, הוא מצוה עלינו לנסוך ספתיים לסלא את הסו
 ולהסתיך את הדרך בה הלכת ולהגן על סדות בהם נפלת.
 זכרך ססור בתוכנו!
 דמעת לא יגלידו את הפצע, דברים לא יחריסו את הכאב.
 כסלחתנו ונצחוננו נקום את דמך הספוך!

אמא פקום לשפחה
לא חו אג חו בא
וחי צניק בנק
אמא פקום לשפחה
לא חו אג חו בא
וחי צניק בנק

במלאת שנה לפטירת יקרנו
הרוקח יעקב בס ז"ל
נתייחד עם זכרו
ביום חמישי, כ"ג בחשוון תשמ"ט, 3.11.88,
בשעה 3.00 אחה"צ, בבית העלמין סגולה,
בפתח תקוה.
המשפחה

המחלקה ל... החייל

מספר
תאריך: 10.1.52

לכבוד
ארי יצחק בן
מ"ק 10.18
ס"א

הנדון: גמ' אב' ג'ג

א.ב. (ג.ג.),

תעודתה למתבו(ה) הנבי סתמבר
להודיעו כי בהתאם לרישום הידידות-

החייל ארי יצחק בן אב' ג'ג

בן יצחק אב' ג'ג

נפל ב... 11.48

בתאריך 11.48

בקהר בניית הקברות א"ס

המחלקה ל...
מנהל המחלקה

סב/

לזכרו של אחי דוד בכלוא שנה לנפלו.

היה בן 14 כשנרצח הטלחה הגדולה והמיה הנאצית הוציאה אותך מכית הנריי וזרקתהו לעולם הרחב, הסתיך למעשים שדרך בס הצליח לעבור את כל הכסוליים.

עליך אחי ידאב לכי, כי לפי עוד היה'אח יקר כסוך? מי היה בד' צ"ב

כקולך נשט אצילה ועדינה שכנה בך, אהוב היית על הכריך וסכריך וידעת להחזיר להם אהבה, קשה לאמין ומה מוזר ה היא הסמסכה כי הנה נעצם לבלובך, בעורך על סף תקופת היים חדשה ניתק פתיל חייך הרעננים והצעירים, אכן הכל על ארז אדיר כסוך שנודע...

הטלתי על עצמי לשתוק כדי שלא אדאיכ את לבו הכאוב של אבי הסכול שלא אוסיף לזרות מלה על מצעו העמוק סעד היום לא הנליד, אולם הגיע היום גם עלי לעלות אי-אילו דברים לזכרך אחי היקר. הלב סתפליך וכואב, אולם הרוצה לככות, הרוצה לזכור ולהעלות זכרונות ילדות סטותשים, אינו יכול, כי בקשה הלב והנשמה מכבידה. אחי, אתה עברת לבגרות לאוסית, עברת להיזי איס סבן איש השלמה.

סלה-נא אחי כי לא יכולתי לתאר ולתת קויס לדכותך, לסרטט אותך כהוייתך כי הכל נשכה בתוך תדהמת הידיעה על נשלך, רק בלבי רוצה אנכי אותך סוקף סלהבת גדולה. סלהבת זוהרת, וצורתיה סולחות קרנים נאסנות וכאילו אופרות ילא לשוא נפלתי, את חובתי סלאתי כלפי הטולדת והעסד.

סלום לעפרך, זוכרים אנו אותך, כי נסורת סטרשרת הבכורים, בגזר הגבורה וידענו את צורך. זו הסתים להיים. "הסטיכו חכרה". אכן שנה עברתסאז. קרבנך אחי לא היה לשוא. אסנס את פרי עטלך לא זכית לראות, לא זכית לראות את צבאנו הצעיר הסכה באריב.

זכרך יחרת בלבנו לעד... לא נסכחך, התייה נסמתך הישרה והססורה ציורת בצורך קדוסי האוסה.

אחרת סכולה רבקה.

הקבוץ המאוחד
בנושא הזכויות הרווחיות

עלון

יום חמישי כ"ו סבב תש"ח - 3.1.48

דוד בן
חבר ועדון "דורון" ע"י סניפי סניבוים - בנג'וסי
נפל ביום ה' י"א סבב תש"ח, 1.1.48, בהתקפה
על המספר הנק בואדי ספור.

אביגדור איליוב
בן הסוככה סנדל,
נפל בפעולה התגבורת על קן המרגמים אור ליום
חב כ"א סבב תש"ח, 3.1.48.

דוד ואביגדור נשלחו בימסא אתה בבקעה בנג'וסי, סניפה אסר כמותם
לא נפרדו חרפו את נפסם כלוחמים בקרב. סניפהם צפיריים לימים בני ישרי
אביבים.

דוד בן, מפליסי התרגל ללוחמי חזרות הלוח ספיעיל אסר הקריה את
חיייו לתקופה העם וגאולתו, התפרה בנג'וסי ובחיות, ובספרותיה נפל חלי
אביגדור איליוב. יליד הארץ, בן הסוככה סנדל סתננו. יצא עם
החורה "יהודה" לרדע את זרוע הרוצחים, בסותו חייל את סוכרת הפוגה
האחת של ישובי בקעה בנג'וסי.

חניי חברים רעננים, על חוג הסברה ולרגלי הארבל. אליים
וחבולים חוריים, ספספתם וחבריהם לחיים, חונו ולבסוף.

נכבוס אבל, נסחה ודעה, נחיה דרכים וזיתנים להספך
הסלחה על חלוס ארצנו וחרותנו.

כבוד לזכרם וחבונת אמונים לנחם I

קננים חורקות נלוח את סמינו,
אלקים סול גורל סתולול ואכזר,
סלקה חברים עפלים לת סם
זבת ספר לסלק סדבר.

ספגז אנרוקים, סנפס דו
ספר נקרה לאחים יקרים,
ילקד נצא מתחיהם לספס
לנכיתים, לסדות, לתרנים
(סלדכי ס)

מבעד לחשכת ימינו כבר מבקיעה קרן הסחרור.
על חורבנו של מסר הרצח המנוון תבנה המדינה הסוציאליסטית
העברית בארץ ישראל, יקום ויבנה עם יסדאל סבע העינזיים
והנסינות הקסים.

לזכור של אחי דוד במלוא שנה לנפולו.

איי בן 14 כשירצא הסלחה הצעילה דחמה טבאטת חוציאת אזהר סביה חוריים
וירקדורו לעולם הרוב, השתך למעשים שודר סם הצליח לעבור את על הפספוליס.

עליך אחי ידוב לבי, כי להי עוד היה את יקר כסודן מי היה נדל ספגז

כעודל נש אצילה ורעיה סכנב בך, אחוב היית על חדיך וסכריך וידעה לחחזיר
לסם אצבה, קשה לאמין וסא מודר ה היה ססחטבה כי חנה בעצם לבלובך, בעודך על
סך מקדמ היית חדשה ניתק פחיל הייך הרעגלים וחצפיריים, אכן חבל על ארז אליך
ספוך סנדל...

פעלתי על עצמי לספוק כדי שלא אדמיך את לבו הכאוב של אחי הסבול
לס אסתיך לדורו סלה על פצרו העמוק שער הינוס לא הגליד, אולם הגיע הינוס
אם עלי לעללה אי-אילו דברים לזכור אתה היקר. הלב סתפלך וכואב, אולם הרוצח
לככות, הרוצח לזכור ולהעלות זכרונות ילדות ססותפיים, אינו יכול, כי בקשה
הלב והנשמה סכבידה. אחי, אתה עכרת לנגרות לאופית, עברת לחיי איס סנן
איש העלמה.

סלה-נא אחי כי לא יכולתי לתאר ולתת קוים לדסותך, לטרטס אותך כחוייך
כי חכל נשכח בתוך מדהמת הידיעה על נפלך, רק בלבי רואה אכזי אותך סוקף
סלהבת גדולה. סלהבת זוהרת, ואותותיה סולחות קרנים נאסנות וכאילו אומרות
לא לסוד נעלתי, את חובתי מלאתי כלפי המולדת והעמ.

סלוס לעפרך, זוכרים אנו אותך, כי נחזרה בסרשרי הסבורים, בעזר אצלורה
וירענו את צורך. צו הסתים לחיים. הססיכו חברה א.

אכן שנה עברתסאז. קרבנך אחי לא היה לסוף. אטנס את סרי עטלך לא זכית לראות,
לא זכית לראות את צבאנו הצעיר הסכה בארץ.

זכרך יארת בלבנו לעד... לא נסכאך, היתה סספתך היסרה והססורה צרורה בצורך
ורוסי האוכה.

אחרת סכרלה רבקה.

ממשלת נכור

בס דוד

ה'...

א. ב.

באא חנכה לישראל החלים כחסק חסנה את הסרט
אזהר... קממחה בן כל החיולים פחשחטתו במלחמת
הסחרור.

ביחאת-כבוד מידחדה אפי סולחיה לבג מה
למשמדת את הסרט סל וקורכם דל.

הקיס חסמל חדה בפתחם אזה לטריה סלם מיטת
ספך ספך ספך.

באסחד דיש הממשלה וסר ד
סידת הסמל ער רקע שחור לחורים. גבולס ביום הסרין
הככלי וכמחחתי - ביום דייצמעות (הסנה ביום ב וסחה
ד' באיד).

ברשע סכר

חשלקה ס
ס

יזכור

מיט געבוירגענע קעס אין טוימען טרויער, שטייען מיר פאר דעם פרישען קבר פון אונזערע פריינד און חברים

דוד בם ע"ה

אריה לייב זאלישניק ע"ה

וועלכע זיינען אין יונגען עלטער פון 20 יאר געפאלען אין קאמף, פארטיידיגענדיג אידישע לעבענס אין ארץ ישראל, טראגיש איז געווען זייער לעבען! נאך טראגישער איז נע ווען זייער טויט!

פאר לאנגע יאר, האבען זיי זיך געוואלנערט און בא האלטען אין פארשיידענע ערטער, געוועהן דעם טויט מען רעדע מאל פאר זייערע אויגען און דורך א „נס“ זיך גע ראטעוועט. אין ארץ ישראל, שומרים געווארען אין קיבוץ, געהיט און פארטיידיגט אידישע לעבענס און זייער האב און גוטס — געפאלען זיינען זיי קרבנות פון די אראבישע אנפאלער! אין דעם געבורט פון דער צוקונפטיגער אר דישער מלוכה.

זאלען זייערע נעמען פאראייביגט ווערען צווישען אלע אונזערע מארטירער און העלדען . . .

און אין זייער אנדינק פארפליכטען מיר זיך דא אנגיין און פארועצען די הייליגע ארבייט, העלפען דעם ישוב אין זיין קאמף פאר וועלכען זיי זיינען אזוי יונג און אומשולדיג געפאלען.

וולאדימיריצער הילפס געוועלשאפט
אין דעטראיט